

29-07-1996

VASTE COMMISSIE VOOR
TAALTOEZICHT

1000 BRUSSEL
Koningsstraat 47
Tel. 02/500.21.11

Aan de heer E. DI RUPO
Vice-Eerste Minister en
Minister van Economie
en Telecommunicatie

de Meeûssquare 23
1040 BRUSSEL

Uw brief van

Uw kenmerk

Ons kenmerk

Bijlagen

27.184/B/II/PD
JJP/MM

Mijnheer de Vice-Eerste Minister,

Ter zitting van 21 maart 1996 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een klacht onderzocht omwille van het feit dat er bij geen enkele verzekeringsmaatschappij Duitstalige internationale verzekeringsbewijzen voor motorrijtuigen (de zgn. "groene kaarten") beschikbaar zijn.

Overeenkomstig artikel 2, § 1 van de wet van 21 november 1989 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen (BS 8/12/1989), genomen in uitvoering van de Benelux - overeenkomst van 24 mei 1966, is het zo dat tot het verkeer op de openbare weg en op terreinen die toegankelijk zijn voor het publiek of slechts voor een zeker aantal personen die het recht hebben om er te komen, enkel motorrijtuigen worden toegelaten indien de burgerrechtelijke aansprakelijkheid waartoe zij aanleiding kunnen geven, gedekt is door een verzekeringsovereenkomst die aan de bepalingen van hogervernoemde wet voldoet en waarvan de werking niet is geschorst.

Overeenkomstig artikel 7 van de wet van 21 november 1989 geeft de verzekeraar aan de verzekeringnemer een bewijs af van het bestaan van de verzekeringsovereenkomst bedoeld in artikel 2. De Koning bepaalt de vorm en de inhoud ervan.

Overeenkomstig artikel 5 van het KB van 13 februari 1991 houdende de inwerkingtreding en uitvoering van de wet van 21 november 1989 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen, is het bewijs bedoeld in artikel 7 van voornoemde wet (cfr. hoger) het internationale verzekeringsbewijs ("groene kaart") dat door het Belgisch Bureau van de Autoverzekeraars in het kader van de interbureauovereenkomsten wordt uitgegeven en aan de verzekerden bezorgd

2.

wordt door de toegelaten of de van toelating vrijgestelde verzekeraars op grond van de wet van 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsondernemingen.

Uit de bij het Belgisch Bureau van de Autoverzekeraars (BBA) opgevraagde inlichtingen blijkt dat de tekst van de groene kaart (de verplichte vermeldingen) wordt vastgelegd in werkgroepen die functioneren in de schoot van de internationale autoverzekeringsconventies. De basistalen zijn het Engels en het Frans.

Het is het BBA dat zorgt voor de toevoeging van vermeldingen in de officiële landstalen. De modellen worden dan aan de diverse verzekeringsmaatschappijen overgemaakt.

De omzendbrief 89/95 van de interbureauconferentie stelt het volgende m.b.t. de te gebruiken talen :

- * de titel van de "groene kaart" moet in de "plaatselijke" taal en in het Engels en het Frans gesteld zijn.
- * het is aangeraden om de titels horende bij de diverse vakjes zoveel als mogelijk in de landstaal van het bureau en in één van de 2 officiële talen (Engels en Frans) van de interbureauconferentie te stellen.

De VCT heeft reeds geadviseerd m.b.t. het taalgebruik voor de groene kaart; cfr. advies VCT nrs. 13.064 van 2 juli 1981, 13.151 van 24 september 1981, 13.175 en 13.178 van 8 oktober 1981, 13.217 van 8 december 1981, 13.276, 13.310, 14.041 en 14.042 van 2 december 1982, 15.138 van 29 september 1983 en 17.041 van 2 mei 1985. Voornoemde adviezen zijn telkenmale gebaseerd op het principiële advies nr. 13.023 van 19 februari 1981 luidens welk de erkende verzekeringsmaatschappijen in het kader van de verplichte motorrijtuigverzekering een taak van de Openbare Macht toegewezen gekregen hebben, nl. het verzekeren van motorrijtuigen voor het dekken van de burgerlijke aansprakelijkheid en dus ook het afleveren van een bewijs van het bestaan van die verzekering (de "groene kaart") en dat zij voor het vervullen van deze taak als een dienst in de zin van artikel 1, § 1, 2° van de bij KB van 18 juli 1966 samengeschaalde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) dienen te worden beschouwd.

In het tweede artikel van voornoemd advies stelde de VCT dat de erkende verzekeringsmaatschappijen voor de uitvoering van deze taak gelijkgesteld dienen te worden met centrale- of uitvoeringsdiensten met zetel te Brussel-Hoofdstad en dat, vermits het af te leveren verzekeringsbewijs een getuigschrift in de zin van de SWT is, het volgens artikel 42 van de SWT (akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen) in die van de drie talen waarvan de belanghebbende particulier het gebruik vraagt, dient gesteld te worden.

3.

Als gevolg aan het advies nr. 13.023 besliste de toenmalige minister van Economische Zaken om de controledienst voor de Verzekeringen ermee te gelasten om samen met het BBA te zorgen voor de naleving van voormeld advies.

De VCT oordeelt derhalve dat de klacht ontvankelijk en gelet op de vaste rechtspraak van de VCT, gegrond is. Er moeten dus groene kaarten voor Duitstaligen beschikbaar zijn met vermeldingen in het Duits en daarnaast in de bij de internationale conventies vastgelegde talen (nl. het Engels en het Frans).

Een afschrift van dit advies wordt aan de Minister van Binnenlandse Zaken en aan de klager gestuurd.

Met de meeste hoogachting,

De Voorzitter,

A. VAN CAUWELAERT-DE WYELS